

GUY BASS

BARBAR ZABÁK

BARBAR ZABÁK

Mámě a tátovi

Guy Bass

Mé výstřední a skvělé rodině ze studia
Dynamo za tu nejlepší podporu a inspiraci
ZE VŠECH
Oda Sonjuová

First published in Great Britain in 2014 by Stripes Publishing

Text copyright © Guy Bass, 2014

Illustrations copyright © Dynamo, 2014

Translation © Vratislav Kadlec, 2015

Czech edition © Nakladatelství Slovart, s. r. o., 2015

Všechna práva vyhrazena.

Bez písemného povolení vlastníka práv není povoleno publikaci
ani žádnou její část použít pro reprodukování či ukládání
v rešeršním systému, ani ji jakýmikoli prostředky šířit, ať již
elektronicky, mechanicky, kopírováním, nahráváním nebo jinak.

Legenda o Žabákovi

Z anglického originálu *Frog the Barbarian*

přeložil Vratislav Kadlec

Redigovala Jana Kunová

Korektury Adéla Lapáčková

Editorka Kateřina Eliášová

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v edici BRIO v roce 2015

Vydání první

Sazbu zhotovil Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tisk FINIDR, s. r. o., Český Těšín

ISBN 978-80-7391-990-0

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.cz

BARBAR ZABÁK

Guy Bass

B R I O

Kdo je kdo v Královstvínsku

ŽABÁK

Vesmířanský princ
a samozvaný zachránce
světa, rebel bez
oddechu, držitel
nepřekonatelné
kouzelné šavle Raoula
Schránila.

KONVALINKA

Žabákova nejlepší
přítelkyně, která ho
vychovala od vajíčka
a zachránila na ostrově
za Koncem světa,
opatrovnice tajemství.

KOMTESA EXPLOZE

Žabákův věrný,
leč neochotný oř.

VĚKODLAK

Tvor starý jako země sama,
zeměstrážce a bůh bouře, poslední
svého druhu, maličko nabručený.

TAJEMNÁ KWAČANKA

?

PRINCEZNA DUHOSLAVKA
 Dědička královstvínského trůnu,
 dcera krále a královny Úplně
 všeho, nositelka třpytivých šatečeků.

**KRÁLOVNA
 KRÁLOVSTVÍNSKA**
 Výjimečně válkychtivá
 vládkyňe Úplně všeho.

**KRÁL
 ÚPLNĚ VŠEHO**
 Poněkud popletený
 panovník Královstvínska.

MAN-LOR

Barbarský ochránce princezny
Duhoslavky, tajný básník
v kožešinové bederní roušce.

KAPITÁN KOPROLÁL

Prchlivý a rudolící kapitán
královské gardy.

GENERÁL KUNNK

Zajatý velitel
513. kvačanské invazní
flotily, neúspěšný
vesmírný vetřelec.

LUBOŠ CHVÁSTIDRAK
Arcinepřítel Královstvínska
a nesmírný náfuka.

Mrtev, ne však zapomenut:

ČARODĚJ PRAPRAŠ
Královstvínský královský čaroděj, rádce
princezny Duhoslavky, metač kouzel,
nositel neprakticky vysokých klobouků.

Bylo nebylo,
na Konci světa...

~~Podivuhodná úžasná~~ neuvěřitelná lekenda o prynci Žabákovi

Další kapitola z pokračování dobrodružstvích

Bylo nebylo žil byl prync ménem ŽABÁK.
Vlasně mu říkali VAŠE KRÁLOSKÁ
VÍSOSTI, VLÁDTSE VŠECH KRÁLOSTVÍ,
PRÁVOPALTNÝ PÁNE SVJETA, PRYNCI
ŽABÁKU! ale to trvá celou většnost vypsát.

No a ten prync Žabák se vilíhnul ze
zlatého vejťse v králoském jeseru. Byl motsný
a zelený a měl skákavé nohy na motsné
skoky a ty nejlepčí dovendozti jak jeden
z milujónu.

A Žabák mněl vládnout celému Královstvínsku přesně jako KRÁL A KRÁLOVNA UPLNĚ VŠEHO. Bil k tomu ~~vyvalený~~ vyvolený.

Ale přišel Konec svjeta a Žabák musel žít na zaprdeném ostrůvku se svojí nejlepší kamarátkou KONVALINKOU. A pak se roshodnul jít, a kouknout se jak ten Konec svjeta vypadá a zjistil že svjet tak docela neskončil a že je tam všude plno vjecí a vůbec! To ho fakt potešilo protože to znamenalo že se celý jeho život změní, a že bude mít samé lesklé koruny a nablížkané sentviče. Atak Žabák šel do králoského palátse, ale na trůnu už tam bila pryncesna. Říkaly jí Duhoslafka ale Žabák jí říkal Dutohlafka. Hahahahahahaha!

A pak ~~mně~~ Žabáka zavřela do kletse. A pak pryncesna Dutohlafka (hahaha) řekla,

Žabáku ty nejsi vůbec ve skutečnosti žádný královský princ! Žabák mněl princezny Dutohlafky (haha) takakorát a tak prchnul s kletse pomocí kouzelných nynžoských shopností. Potom našel královské jesero odkut pocházel a šel si zaplavat. A pak náhodou probudil nějaké vedřelce s vesmýru. Říkaly si KVAČANI a vipadali docela dost jako Žabák. Jejich velitel se menoval GENERÁL KUNK a řekl Žabákovy že má Žabák vládnout celému svjetu protože je veskutetšnosti vesmýřanský princ a sin KRÁLE KVAKA. Tak to Žabáka zase dozt potěšilo. To máš za to princezno!

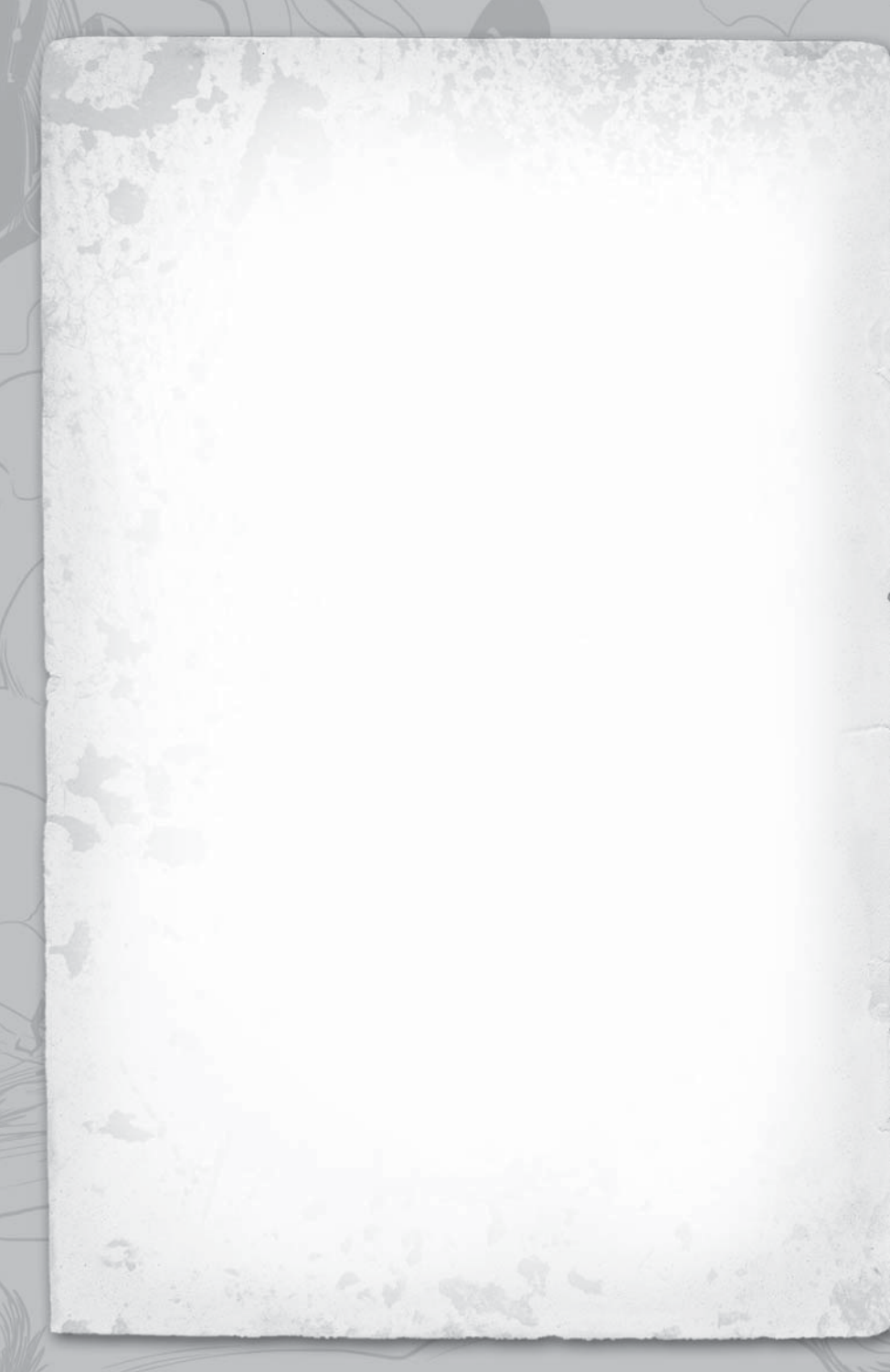
Tenže pak Žabák zjistil že má zpálit zemy a začemat nebesa a ZNIČIT CELÍ SVJET. Kvčani kvúly tomu začali vyhazovat královský paláts do povjetří a na cutsky.

Žabák říkal: PŘEZTAŇTE, JÁ NECHCI
ZNIČIT CELÍ SVJET, PRYNCOVÉ MAJÍ
BÍT DOBŘÍ! a tak porazil genrála
Kunka a Kvatšany svojí mocí a zachránil
pryncesnu a nejzpíš uplně celí svjet. Bil to
slavný den.

Potom se s pryncesnou i s tím málem
co zbilo s palátse rosloučil a roshodl se,
že už vubec nikdy nechce ničemu vládnout.
Už ani dokontse nechtěl sedět na trúně
v palátsi a roshodně nechtěl zničit svjet
jako vesmýmý vetřelets.

Žádnou s těch vjecí teda roshodně dělat
nebude.

Takale co teda bude dělat?

Zásadní otázka

Žabák zaklapl svou knihu a zahryzl se do kousku křídý, který držel v ruce.

„To je zásadní otázka, že?“ řekl. „Co vlastně teď budu dělat?“

Posadil se a rozhlédl se kolem. Bylo odpoledne, vál svěží vánek a na obloze svítilo slunce a tři měsíce. Na východě se rozkládal hustý hvozd modrolistých stromů, na západě karmínově rudé kopce přecházely v hřebeny rozeklaných hor čnicích až do mlžných mračen. Žabák sledoval rodinku dubolidí krácející po vzdáleném obzoru – byli stejně prastaří jako stromy, které vláčeli na zádech. Pestrobarevní odpoledňáčci konečně přestali vyspávat, vrhali se z výšky do nedaleké zurčící bystřiny a lovili hvizdouny. Žabák

letmo pohlédl na ovci líně se popásající na břehu.

„Co bys dělala ty, Komteso Exploze?“ zeptal se a dohopsal ke svému věrnému oři. Utrhl ze svahu trs limetkově zelené trávy a ovci nakrmil. „Chci říct – kdybys už nechtěla být princem, ale přitom bys pořád byla tím úplně nejmocnějším a nejnamakanějším vesmířanským tentononcem v Královstvínsku a nejspíš v celém široširém vesmíru? Dopustila bys, aby všechna ta všemocnost přišla nazmar?“

„Bée,“ odpověděla Komtesa Exploze.

„Já taky ne,“ souhlasil Žabák. Zadíval se do řeky – jeho odraz na hladině zíral s očekáváním zpět. Jeho kulatá bezvlasá hlava a vypouklé žluté oči najednou vypadaly cize a nezemsky... a jeho jasně zelená pokožka přímo mimozemsky.

„Konvalinka by věděla, co mám dělat – vždycky se dokázala správně rozhodnout,“ prohlásil. „Potkal jsem princezny, čaroděje, barbary, vetřelce..., ale Konvalinka je pořád ještě moje jediná opravdová kamarádka.“

„Bée?“ bekla Komtesa Exploze.

„Ty jsi věrný oř – to je něco jiného,“ odpovéděl Žabák.

„Bée,“ povzdychla si ovce.

„Ať tak či onak, musím Konvalince říct, že Konec světa se nekonal,“ pokračoval Žabák. „Takže půjdeme podél řeky, dokud nedojdeme k obrovskému vodopádu padajícímu z nebe – potom už stačí jenom rychle vyplavat jak žabka na... Co to?“

Žabák zpozoroval, že ve vodě se cosi pohybuje – malá, olejnatě černá koule. Nejprve měl dojem, že ta věc je pod hladinou, ale když se lépe podíval, došlo mu, že je to jen

odraz. Rychle se otočil a rozhlédl se. Koule se vznášela ve vzduchu nad jeho hlavou, neustále se otáčela kolem své osy, vydávala hluboký, sípavý bzukot a zeleně jiskřila.

„Bée?“ podivila se Komtesa Exploze.

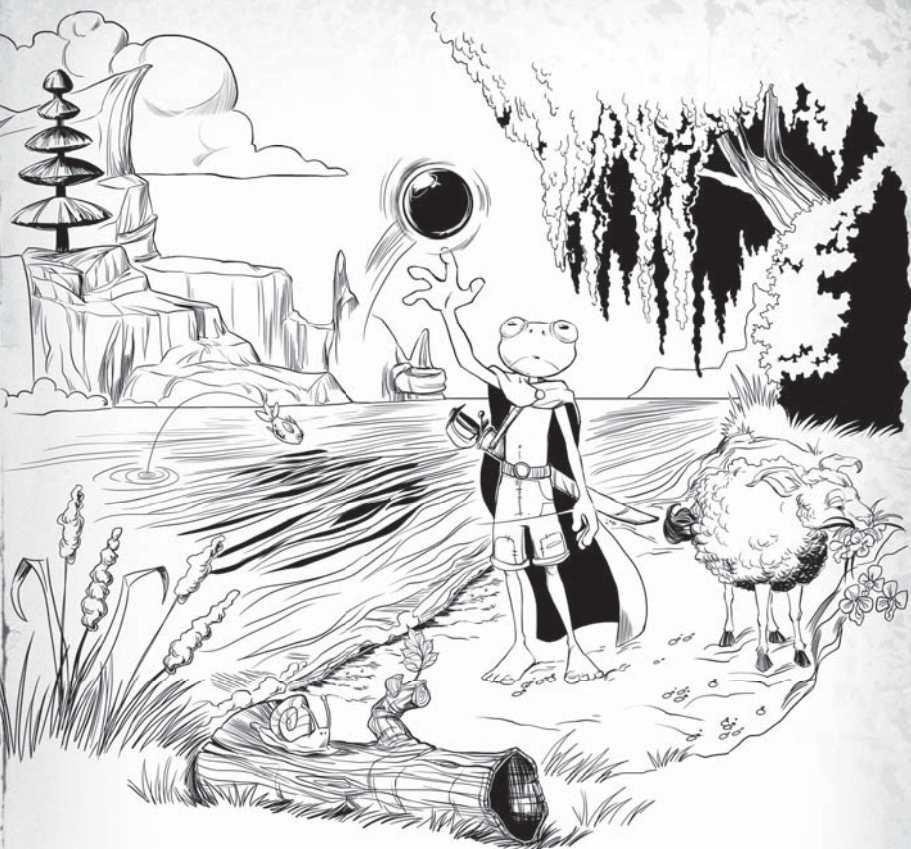
„Co je zas tohle?“ mumlal Žabák, zatímco rotující koule kolem něj bzučela sem a tam jak čučmelád. Klesla mu až k nohám a pak zas vylétla nad hlavu – potom se zastavila ve vzduchu jen pár coulů od jeho obličeje. Žabák natáhl ruku, aby se jí dotkl.

VŽííííí-uMMM!

Žabák ucítil, jak mu něco prosvištělo kolem hlavy, a koule mu zmizela z očí. Otočil se a spatřil, že je přišpendlená ke kmeni stromu a trčí z ní dlouhý šíp.

„Jejda...,“ vyjekl Žabák a přistoupil ke stromu. Koule naposledy zajiskřila. Opatrně natáhl ruku a dotkl se opeřeného konce

šípu. „To je super muška..., teda jestli ten šíp nemířil na mě. Hej! Mířil na mě, nebo ne?“

Žabák se ohlédl – přelétl zrakem řeku a jeho pohled letěl dál a dál, přes modrý hvozd, směrem, odkud šíp přiletěl. A tam,

vysoko na skále tvaru půlměsíce, stál nehnutě ohromný šedý vlk větší než kuň.

„Věkodlak!“ zvolal Žabák. S věkodlakem už se setkal, když poprvé dorazil do Královstvínska, a ten tvor do něj tehdy hučel cosi o proroctví zkázy. Vlastně byl tak protivný, až si Žabák myslel, že ho bude muset na místě porazit. Ale pak mu věkodlak pomohl zvítězit nad kwačanskými vetřelci. Žabák si nebyl jistý, co si o tom myslet. Podíval se pozorněji...

Když přimhouřil oči, rozeznal, že na věkodlačím hřbetě sedí zelenolící postava v dlouhém plášti s kápí. Žabák už tu postavu jednou viděl – viděl ji sedět na věkodlakovi těsně poté, co zachránil princeznu Duhoslavku a nejspíš celý svět. Ale tentokrát bylo konečně zřetelné, kdo to je.

Byl to Kwačan.